

[Pia Christmas-Møller]

Den nye oplæringsydelse medfører fra 1. april 1993, at unge under 23 år får 50 kr. i timen i det første aktiveringstilbud. Er de fortsat ledige og dermed berettiget til et andet tilbud, bliver ydelsen sat op til 60 kr. i timen, og ved det tredje tilbud udgør ydelsen 67 kr. i timen. Unge i alderen 23-24 år får fast 67 kr. i timen, uanset antallet af aktiveringstilbud.

Læg mærke til, at der ikke er tale om løn for ordinært arbejde på det private arbejdsmarked, men om en ydelse for deltagelse i en offentlig beskæftigelsesaktivitet!

Oplæringsydelsens tre sats er giver de unge en mere direkte fornemmelse af sammenhængen mellem kvalifikationer, erfaring og lønindkomst, en sammenhæng, som alt andet lige er fremherskende på det almindelige arbejdsmarked. Satsernes niveau styrker incitamentet til at søge beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. De situationer, hvor kontanthjælpsmodtagere går direkte ned i indkomst ved at overtage ordinært arbejde på normale lønvilkår, er utrolig umotiverende og uholdbare. Jeg kender temmelig mange eksempler på, at det private arbejdsmarkeds overenskomstlønninger ikke kan konkurrere med f.eks. projektløn. Det kan ethvert fornuftigt menneske se er uholdbart. Når en ung, uerfaren person mister f.eks. 6 kr. i timen ved at gå fra et offentligt beskæftigelsesprojekt til et job i en privat virksomhed, er noget riv rav ruskende galt.

Et offentligt beskæftigelsesarrangement kan aldrig blive andet end en nødløsning, som skal sikre, at de ledige ikke fastlåses i en destruktiv passivitet. Når mennesker vantrives i påtvungen passivitet, påvirker det meget hurtigt arbejdssevnen negativt. Derfor er det vigtigt, dels at der gives aktiveringstilbud, og dels at disse tilbud indrettes sådan, at der er et klart incitament til fortsat at søge beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Hvis vi tager højde for det, kan jeg slet ikke følge den diskussion om overenskomster og Folketingets indgriben i overenskomster og i lønfastsættelsen i dette land. Der er tale om en helt anden form for aktivitet. Jeg synes, det er gammeldags snak.

Vi synes, det er fint, at forslaget om oplæringsydelse følges af et forslag om, at de unge skal have et oplæringsbevis.

Forslaget om erhvervszoner lægger op til, at der kan dispenseres fra en række regler i 10 geografisk udvalgte afgrænsede områder med

henblik på at øge incitamentet for etablering af nye virksomheder. For ikke så længe siden behandlede vi et beslutningsforslag om samme emne. Ved den lejlighed var vi lidt skeptiske. Vores ordfører var ikke mindst bekymret for, om forslaget ville være gennemførligt under hensyntagen til EF-retten. Den bekymring har vi ikke mere, idet der helt klart er taget højde for hensynet til EF i det foreliggende forslag. Vi tror, det bliver spændende at følge udviklingen i de forskellige erhvervszoneområder i forsøgsperioden.

Vi anbefaler forliget og en sober udvalgsbehandling i den kommende måneds tid.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er næsten utåleligt at sidde her i folketingsalen og høre på den konservative livsløgn, som bygger på at sætte lønnen så tilpas lavt, at incitamentet til at søge ud på det ordinære arbejdsmarked styrkes.

Jeg må sige til Det Konservative Folkeparti, at problemet i Danmark er, at der mangler 310.000 arbejdspladser. Det er ikke de ledige, der er noget i vejen med. Problemet er ledigheden i det hele taget! Det er en konservativ livsløgn, der næsten ikke er til at holde ud at høre på.

Fru Pia Christmas-Møller siger, at det er gammeldags tænkning, når der peges på de problemer, der kan være med et overenskomstsystem, og hun tilføjer, at dette er en ny form for initiativ, der skal tages. Jeg vil gerne spørge fru Pia Christmas-Møller, om de udtalelser betyder, at de job, der skal besættes med den aflønning, der er tale om her, er job, der besættes uden for områder, der er overenskomstdækket?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg bliver også nødt til at stille et enkelt spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller, som i omtalen af erhvervszoner var inde på, at det drejer sig om nye virksomheder. Jeg vil gerne spørge, hvordan vi skal opfatte det lovforslag, som foreligger fra arbejdsministeren, hvoraf det fremgår, at dispensationen er betinget af, at der er indgået en aftale mellem de ansatte og virksomheden, som er beliggende i det pågældende område.